
Årsrapport 2025

Sveriges program för internationella klimatinsatser

Energimyndighetens publikationer kan laddas ner
eller beställas via energimyndigheten.se

Statens energimyndighet, mars 2026

ER 2026:02

ISSN 1403-1892

ISBN (pdf) 978-91-7993-258-9

Grafisk form: Energimyndigheten (omslag), Arkitektkopia AB (inlaga)

Förord

Under 2025 fortsatte Energimyndigheten att göra framsteg i sitt arbete med internationella klimatsamarbeten enligt Parisavtalets artikel 6 i praktiken. I takt med att fler länder etablerar praktiska former för att genomföra och överföra utsläppsminskningar växer också betydelsen av robusta partnerskap och fungerande institutionella system. För Sverige innebär detta både ett ansvar och en möjlighet att medverka i samarbeten som kan stärka den globala klimatambitionen.

Energimyndighetens arbete under året har därför fokuserat på att vidareutveckla de bilaterala och multilaterala samarbeten som ligger till grund för Sveriges deltagande, samt på att skapa de nationella förutsättningar som krävs för en transparent och trovärdig tillämpning av artikel 6. Genom detta fortsätter Sverige att bidra till ett internationellt ramverk där utsläppsminskningar kan uppnås och fördelas på ett sätt som stärker både globala och nationella klimatmål.

Denna rapport sammanfattar resultaten av Sveriges program för internationella klimatinsatser under 2025. Rapporten kompletterar Energimyndighetens årsredovisning och ger en samlad bild av hur myndigheten bidrar till genomförandet av Parisavtalets artikel 6 och till Sveriges klimatmål.

Sara Sundberg
Chef för Klimatavdelningen

Innehåll

Förord	1
Sammanfattning	3
Begrepp	4
1 Uppdrag och måluppfyllelse	5
1.1 Uppdrag	5
1.2 Anslagstilldelning och budgethantering	6
2 Utveckling av samarbeten under Parisavtalet	8
2.1 Strategiska vägval	8
2.2 Bilateral samarbeten med länder	9
2.3 Samarbeten med internationella organisationer	12
3 Förhandlingar, metodutveckling och kunskapsspridning	18
3.1 Deltagande i FN:s klimatförhandlingar	18
3.2 Bidrag till hållbar utveckling	18
3.3 Pilotsamarbete med Schweiz om handel med negativa utsläpp	19
4 Funktionen för artikel 6-auktorisering	21
4.1 Etablering av nationellt register	21
5 Expertstöd och övriga internationella klimatsamarbeten	22
5.1 FN:s gröna klimatfond	22
5.2 Avslut av klimatinsatser under Kyotoprotokollet	22
6 Förvärv av ESR- och LULUCF-utrymme	23

Sammanfattning

Energimyndigheten ansvarar för Sveriges internationella klimatinvesteringar under Parisavtalets artikel 6. Arbetet bidrar till utveckling av internationellt samarbete för att uppnå utsläppsminskningar och stödjer utsläppsminskande aktiviteter i framför allt låg- och medelinkomstländer. Det finansiella stödet till aktiviteterna baseras på den verifierade klimatnyttan i projekten. Riktlinjerna framgår i det regleringsbrev som årligen utfärdas av regeringen samt i myndighetens instruktion.

Enligt regleringsbrevet för 2025 har Energimyndigheten i uppdrag att finansiera internationella samarbeten och resultatbaserad klimatfinansiering inom ramen för Parisavtalet, och särskilt dess artikel 6. Syftet är att bidra till ökad ambition att nå Parisavtalets långsiktiga temperaturmål, samt kunna bidra till resultatbaserad klimatfinansiering eller kunna bidra till att nå målen i det klimatpolitiska ramverket. Därtill har myndigheten ett uppdrag att förvärva utsläppsutrymme enligt EU:s ansvarsfördelningsförordning (ESR) och EU:s förordning om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF).

Under 2025 har Energimyndigheten ingått nya bindande bilaterala samarbetsavtal med länder, fördjupat samarbetet med internationella organisationer, utvecklat och ingått avtal om utsläppsminskande aktiviteter i Ghana samt vidareutvecklat nationella regelverk, interna processer och administrativ infrastruktur för deltagande i internationell utsläppshandel i enlighet med Parisavtalets regelverk. Nedan presenteras i korthet de viktigaste resultaten för arbetet med internationella klimatinsatser år 2025:

- Energimyndigheten undertecknade under året två nya bilaterala samarbetsavtal med Kenya och Dominikanska republiken. Därmed ökade antalet bindande bilaterala avtal från tre till fem.
- Arbetet med att utveckla och ingå avtal om utsläppsminskande aktiviteter har fortsatt. I Ghana är nu tre artikel 6-projekt avtalade och under utveckling. Inga utbetalningar har ännu genomförts, eftersom samtliga projekt fortfarande befinner sig i uppstarts- och utvecklingsfas.
- Samarbetet med internationella organisationer fördjupades ytterligare under året. Energimyndigheten fortsatte sitt engagemang i multilaterala fonder och initiativ hos bland annat Världsbanken, Asiatiska utvecklingsbanken, Global Green Growth Institute (GGGI) och FN:s utvecklingsprogram (UNDP). Genom dessa samarbeten har kapacitetsstöd och projektidentifiering genomförts i ett växande antal länder.
- Energimyndigheten deltog aktivt i FN:s klimatförhandlingar om artikel 6. Vid COP30 i Belém fattades beslut om uppföljning och översyn av genomförandet av artikel 6-regelverket, inklusive fördjupad granskning av länders rapportering samt avveckling av Kyotoprotokollets mekanismer. Sverige och EU har fortsatt verka för höga krav på transparens, miljöintegritet och robust styrning av den globala utsläppshandeln.
- Funktionen för artikel 6-auktorisering har under året fortsatt implementeringen av det nationella ramverket i praktiken. Processer och vägledningar för auktorisering, godkännande och utfärdande av utsläppsminskningenheter har vidareutvecklats, och arbetet med att etablera ett nationellt register för deltagande i artikel 6-samarbeten har fortsatt.
- Förberedelser för ESR- och LULUCF-förvärv fortsatte, med analyser och inledda förhandlingar med flera EU-länder. Inga förvärv genomfördes under året.

Begrepp

A6SF	Article 6 Support Facility
ACCTIF	Article 6 Climate Cooperation Fund
ADB	Asian Development Bank (Asiatiska utvecklingsbanken)
Bio-CCS	Bio-energy with Carbon Capture and Storage
CACF	Climate Action Catalyst Fund
CADT	Climate Action Data Trust
CARTA	Climate Ambition Raising Through Article 6
CDM	Clean Development Mechanism
Ci-Dev	Carbon Initiative for Development
COP	Conference of the Parties
CPF	Carbon Partnership Facility
CTF	Carbon Transaction Facility
DNA	Designated National Authority
EoI	Expression of Interest
ESR	Effort Sharing Regulation (förordningen om ansvarsfördelning)
EUR	Euro
FCF	Future Carbon Fund
GCF	Green Climate Fund (FN:s gröna klimatfond)
GGGI	Global Green Growth Institute
IETA	International Emissions Trading Association
ISO	International organization for standardization
LDC	Least Developed Country
LeadIT	Leadership Group for Industry Transition
LoI	Letter of Intent
LULUCF	Markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk
MATS	Mobilizing Article 6 Trading Structures
MoU	Memorandum of Understanding
MRV	Mätning, rapportering och verifiering
NDC	Nationally Determined Contribution (Nationell klimatplan)
PMI	Partnership for Market Implementation
SCF	Standardized Crediting Framework
SDG	Sustainable Development Goal
SDI	Sustainable Development Initiative
SEK	Svenska kronor
TCAF	Transformative Carbon Asset Facility
UNDP	United Nations Development Programme
UNEP	United Nations Environment Programme
UNFCCC	United Nations Framework Convention on Climate Change
USD	US-dollar

1 Uppdrag och måluppfyllelse

Energimyndigheten ansvarar för Sveriges internationella klimatinvesteringar under Parisavtalets artikel 6. Syftet med arbetet är att bidra till ökad ambition att nå Parisavtalets långsiktiga temperaturmål, samt kunna bidra till resultatbaserad klimatfinansiering eller kunna bidra till att nå klimatmålen i det klimatpolitiska ramverket.

Detta kapitel beskriver myndighetens mål och anslagstilldelning enligt regleringsbrevet för 2025.¹

1.1 Uppdrag

Energimyndigheten har i uppdrag att finansiera internationella samarbeten och resultatbaserad klimatfinansiering inom ramen för Parisavtalet, och särskilt dess artikel 6. Inom Sveriges program för internationella klimatinsatser utvecklar myndigheten samarbeten för handel med utsläppsminskningar enligt Parisavtalets regelverk. Syftet är att förvärva utsläppsminskningenheter som kan användas som en kompletterande åtgärd för att nå Sveriges nationella klimatmål och samtidigt bidra till minskade globala utsläpp.

Utöver internationella klimatsamarbeten under Parisavtalet har Energimyndigheten även ett uppdrag om att förvärva utsläppstilldelning inom både EU:s ansvarsfördelningsförordning (ESR)- och EU:s förordning om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF).² Syftet är att bidra till att Sverige kan uppfylla sina åtaganden enligt EU:s klimatmål.

Myndigheten ska årligen, senast den 14 mars påföljande år, lämna en särskild redovisning av verksamheten till Regeringskansliet (Klimat- och näringslivsdepartementet). Redovisningen ska visa i vilken utsträckning målen för Sveriges program för internationella klimatinsatser har uppfyllts och hur insatserna har bidragit till ekonomisk, social och miljömässig hållbar utveckling i världländerna. Redovisningen ska även visa hur insatserna uppnått additionalitet och permanens, samt redogöra för myndighetens strategi för val av samarbetsländer, samarbetsformer, och tekniska lösningar. Redovisningen av verksamheten inom förvärv av ESR- och LULUCF-utrymme har inkluderats i Årsrapporten.³

Regeringen anger uppdragets ramar och inriktning i Energimyndighetens instruktion och i regleringsbrevet för anslag 1:12 Insatser för internationella klimatinvesteringar inom utgiftsområde 20 Klimat, miljö och natur.⁴

¹ Regleringsbrev för budgetåret 2025 avseende statens Energimyndighet

² EU:s LULUCF-förordning är en del av EU:s klimatlagstiftning. Förordningen reglerar upptag och utsläpp av koldioxid från skog och mark

³ Förordning (2014:520) med instruktion för Statens energimyndighet

⁴ Förordning (2025:784) med instruktion för Statens energimyndighet

1.1.1 Insatser under Parisavtalets artikel 6

Uppdraget omfattar också att utveckla metoder, bygga kapacitet och skapa ett robust regelverk för internationella samarbeten enligt Parisavtalets artikel 6. Målet är att säkerställa att dessa samarbetsformer utvecklas till trovärdiga instrument med hög miljöintegritet. Energimyndigheten får ingå avtal med länder för att reglera samarbeten om insatser. Myndigheten får även ingå avtal med aktörer om insatser i egen regi, i samarbete med andra intressenter, samt genom deltagande i multilaterala samarbeten och initiativ.⁵

1.1.2 Fullgörande av åtaganden under Kyotoprotokollets flexibla mekanismer

Varje part till Kyotoprotokollet som har deltagit i dess projektbaserade mekanismer är skyldig att upprätthålla en projektmyndighet (Designated National Authority, DNA). Projektmyndigheten godkänner aktörer som önskar delta i klimatinsatser under Clean Development Mechanism (CDM) och Joint Implementation (JI), så länge Kyotoprotokollet gäller. Sedan den 1 augusti 2024 tydliggörs i Energimyndighetens instruktion att myndigheten har mandat att fullgöra detta åtagande för Sveriges räkning.⁶ De kvarvarande uppgifterna för Projektmyndigheten är endast av administrativ karaktär, exempelvis att hantera namnbyten av tidigare godkända projektaktörer.

1.1.3 Förvärv av ESR- och LULUCF-utrymme

Anslagsposten får användas för att förvärva årliga utsläppstilldelningar (Annual Emission Allocations, AEA) enligt EU:s ESR-förordningen samt upptag enligt LULUCF-förordningen.⁷

1.2 Anslagstilldelning och budgethantering

Arbetet med internationella klimatinsatser tilldelas medel från anslagspost 4 för samarbeten under Parisavtalet. För budgetåret 2025 uppgick anslaget till 162 miljoner SEK. Under året nyttjade Energimyndigheten 58,6 miljoner SEK, vilket motsvarar cirka 36 procent av anslaget. Utgifterna avsåg främst utbetalningar till GGGI samt tre bilaterala projekt i Ghana där avtalade milstolpar uppnåddes. Inga utbetalningar genomfördes till ADB, UNDP eller Världsbanken under året.

Det begränsade anslagsutnyttjandet förklaras av att Energimyndigheten ännu inte har tecknat projektavtal inom de multilaterala fonderna samt att projekten i Ghana fortfarande befinner sig i utvecklingsfas. Därför har inga internationellt överförbara utsläppsminskningsenheter (ITMOs) genererats.

Anslagspost 4 tilldelades i regleringsbrevet för 2024 en bemyndiganderam om 1,5 miljarder SEK. Bemyndiganderamen, som möjliggör för myndigheten att kunna ingå fleråriga ekonomiska åtaganden, är en förutsättning för att kunna skriva avtal med internationella samarbetspartner och genomföra internationella klimatinsatser. Vid utgången av 2025 uppgick utestående åtaganden inom anslagspost 4 till drygt 1,1 miljarder SEK.

⁵ Regleringsbrev för budgetåret 2025 avseende Utgiftsområde 20 anslag 1:12 Insatser för internationella klimatinvesteringar.

⁶ Förordning (2014:520) med instruktion för Statens energimyndighet.

⁷ Regleringsbrev för budgetåret 2025 avseende Utgiftsområde 20 anslag 1:12 Insatser för internationella klimatinvesteringar.

Förvärv av ESR- och LULUCF-utrymme tilldelas medel från anslagspost 1. I regleringsbrevet för budgetåret 2025 uppgick anslaget till 97,4 miljoner SEK. Under året nyttjade Energimyndigheten 1,7 miljoner SEK, vilket motsvarar cirka 1,8 procent av anslaget.

Det låga anslagsutnyttjandet beror på att arbetet under 2025 varit av förberedande karaktär. Inga förvärv av utsläppsutrymme genomfördes under året.

Anslagspost	Anslag (SEK)	Nyttjat (SEK)	Nyttjande %
Anslag 4 – Internationella klimatinsatser	162 000 000	58 600 000	36 %
Anslag 1 – ESR och LULUCF-förvärv	97 400 000	1 700 000	1,78 %

Tabell 1 visar anslag och utnyttjande för 2025. Internationella klimatinsatser under artikel 6 hade ett anslag på 162 miljoner kronor, varav 36 % utnyttjades. För ESR- och LULUCF-förvärv var anslaget 97,4 miljoner kronor, med ett utnyttjande på cirka 1,8 %.

2 Utveckling av samarbeten under Parisavtalet

Artikel 6 i Parisavtalet fastställer regler för hur länder frivilligt kan samarbeta för att uppfylla sina nationella åtaganden om utsläppsminskningar och klimatanpassning, såsom de uttryckts i respektive lands nationella klimatplan (Nationally Determined Contribution, NDC). Enligt Parisavtalet ska samarbeten under artikel 6 bidra till ökad klimatambition och främja hållbar utveckling. Artikel 6 omfattar två huvudsakliga samarbetsformer:

- Bilateral samarbeten mellan länder enligt artikel 6.2
- En FN-övervakad marknadsmekanism för handel med utsläppsminskningar enligt artikel 6.4, vid namn Paris Agreement Crediting Mechanism (PACM).

Genom dessa samarbetsformer kan länder få stöd att genomföra ytterligare utsläppsminskningar utöver sina ovillkorliga åtaganden i de nationella klimatplanerna, vilket skapar förutsättningar för höjd ambition över tid. Eftersom artikel 6-samarbeten måste kopplas till värdlandets nationella klimatplan krävs det ett tätt samarbete mellan länderna som ingår avtal.

En central del av det globala klimatarbetet är att stödja utvecklingsländer i den gröna omställningen. Utöver minskade utsläpp av växthusgaser kan artikel 6-samarbeten bidra till kapacitetsuppbyggnad och spridning av klimatvänlig teknik, något som Parisavtalet lyfter fram som avgörande för att låginkomstländer ska nå sina nationella åtaganden. Intäkter från att handla med utsläppsminskningar skapar dessutom ekonomiska incitament för länder och aktörer att genomföra omställningsåtgärder.

Energimyndighetens arbete under Parisavtalets artikel 6 omfattar både bilaterala samarbeten med enskilda länder och multilaterala samarbeten med flera parter. Båda samarbetsformer förutsätter att övergripande samarbetsavtal med värdländer etableras och att utsläppsminskande aktiviteter avtalas. Genom olika partnerorganisationer finansierar Energimyndigheten även kapacitetsstöd till vissa samarbetsländer för att stärka den institutionella förmågan att delta i utsläppshandel enligt Parisavtalets regelverk.

2.1 Strategiska vägval

Energimyndigheten har arbetat med internationell utsläppshandel i mer än 20 år, först under Kyotoprotokollets regelverk och därefter under Parisavtalet. Erfarenheterna från detta arbete har visat att det finns ett strategiskt mervärde av att arbeta både bilateralt (direkt samarbete mellan Energimyndigheten och ett värdland) och multilateralt. I de bilaterala samarbetena får myndigheten direkt insyn i värdländers och projektutvecklarens förutsättningar, prioriteringar och genomförandekapacitet. Den kunskapen tas till vara i det multilaterala arbetet och bidrar till att säkerställa hög kvalitet i de projekt som Sverige finansierar. De multilaterala samarbetena ger samtidigt flera fördelar. Genom skalfördelar möjliggörs en bredare och mer diversifierad projektportfölj, och internationella organisationer har ofta kapacitet att utveckla och genomföra större och mer komplexa utsläppsminskande aktiviteter än vad som är möjligt i enskilda bilaterala projekt.

Som stöd för arbetet tog Energimyndigheten 2023 fram en strategisk vägledning för internationella klimatsamarbeten under Parisavtalets artikel 6. Vägledningen uppdaterades under 2024 och ligger till grund för myndighetens val av samarbetsländer, utsläppsminskande

aktiviteter och samarbetspartners. Insatserna riktas i första hand mot låg- och medelinkomstländer samt mot energirelaterade utsläpp.

Det är centralt att klimatsamarbeten under artikel 6 säkerställer miljöintegritet och additionelitet. Miljöintegritet definieras som att ingen ökning ska ske av globala aggregerade utsläpp av växthusgaser till följd av samarbetet och de aktiviteter som etableras. Additionelitet är en grundförutsättning för miljöintegritet och innebär att en aktivitet inte skulle ha kunnat genomföras i frånvaro av artikel 6-finansieringen. I praktiken innebär detta att Energimyndigheten endast överväger artikel 6-aktiviteter som kan visa att de går utöver världens ovillkorliga nationellt fastställda bidrag och annan beslutad politik (politisk additionelitet), samt att de inte är kommersiellt genomförbara utan ekonomiskt stöd (finansiell additionelitet). Vidare tillämpas konservativa baslinjer, etablerade beräkningsmetodologier samt åtgärder för att undvika dubbelräkning och dubbla anspråk, i syfte att säkerställa miljöintegritet i samtliga samarbeten.

Permanens är särskilt relevant för aktiviteter med koldioxidlagring, exempelvis i skog och mark eller genom teknisk koldioxidinfångning och lagring. Om lagrad koldioxid senare släpps ut, exempelvis vid skogsbrand, förloras klimatnyttan. Mot denna bakgrund finansierar Energimyndigheten för närvarande inga sådana aktiviteter inom ramen för internationella klimatsatser under artikel 6.

2.1.1 Referensgrupp

Energimyndighetens referensgrupp för internationella klimatsamarbeten under Parisavtalet artikel 6 sammankallades vid två tillfällen under 2025. Referensgruppen består av 20 representanter med relevant expertis från offentlig och privat sektor samt civilsamhället och akademien. Syftet med referensgruppen är att skapa dialog mellan Energimyndigheten och svenska aktörer för att säkerställa att myndighetens arbete med artikel 6 bedrivs i linje med aktuella behov samt att stärka dialogen kring Sveriges internationella klimatsatser. I referensgruppen kan Energimyndigheten informera om sitt arbete med internationella klimatsamarbeten och samla in gruppens synpunkter, och därmed öka transparensen och kvaliteten i genomförande av myndighetens uppdrag. Referensgruppen har ingen beslutande funktion utan fungerar som ett informellt rådgivande forum.

2.2 Bilateral samarbeten med länder

Samarbeten under Parisavtalets artikel 6.2 ställer krav på att alla aktiviteter och överföringar av utsläppsminskningar godkänns av världsländerna, som även behöver analysera och ta beslut om sitt försäljningsutrymme. Energimyndigheten för en kontinuerlig dialog med potentiella samarbetsländer och tecknar bilaterala avtal innan finansiering av utsläppsminskande aktiviteter kan påbörjas. Dessa avtal reglerar på övergripande nivå hur samarbetet mellan länderna ska utformas och fastställer förutsättningar och regler för genomförandet.

Under 2025 undertecknade Energimyndigheten, för Sveriges räkning, bindande samarbetsavtal med Kenya och Dominikanska Republiken. Därmed ökade antalet bilaterala avtal från tre till fem under året.

För närvarande initierar Energimyndigheten inga nya dialoger med ytterligare samarbetsländer. Pågående dialoger som redan är etablerade fortsätter dock enligt plan. Arbetet är i övrigt inriktat på att fördjupa och vidareutveckla befintliga samarbeten, med fokus på att utveckla och ingå avtal om utsläppsminskande aktiviteter i länder där samarbetsavtal redan har ingåtts. Nedan följer en översikt över samarbeten per land.

2.2.1 Ghana

Energimyndigheten samarbetar med Ghana sedan 2021 då ett icke-bindande samförståndsavtal (Memorandum of Understanding, MoU) undertecknades i samband med COP26 i Glasgow. I maj 2024 ingick Sverige och Ghana ett bindande samarbetsavtal, vilket var Sveriges första bindande samarbetsavtal med ett annat land under Parisavtalets artikel 6.

Under 2023 ingick Energimyndigheten sitt första förvärsavtal för ett solcellsprojekt med batterilagring för kommersiella och industriella anläggningar, med ett avtalat värde på 9,9 miljoner USD. Lösningen kan minska beroendet av dieselgeneratorer, sänka kostnader och förbättra energitillförlitligheten för verksamheter som är viktiga för Ghanas ekonomiska utveckling. Projektet beräknas generera verifierbara utsläppsminskningar motsvarande 165 000 ton koldioxidekvivalenter fram till 2030 samt bidra till hållbar utveckling i lokalsamhället. Under 2025 reviderade projektaktören projektdokumentet för utsläppsminskningens aktiviteten, vilket har medfört senareläggning av leveranser i förhållande till den ursprungliga tidsplanen.

Under 2025 ingick Energimyndigheten köpeavtal för ytterligare två artikel 6-projekt:

- en solcellspark med en installerad effekt om 60 MW
- ett e-mobilitetsprojekt.

Båda projekten har potential att stödja en bredare omställning av energisystemet och transportsektorn i Ghana. Projekten beräknas generera utsläppsminskningar motsvarande cirka 200 000 respektive 250 000 ton koldioxidekvivalenter fram till 2030. Projekten har ett kontraktvärde om cirka 8,2 miljoner USD respektive 10,1 miljoner USD. Under 2025 slutfördes projektdokumenterna för utsläppsminskningens aktiviteterna för båda projekten. Dessa utgör underlag för validering och auktorisering, som planeras att genomföras under första halvåret 2026.

2.2.2 Nepal

Energimyndigheten samarbetar med Nepal sedan 2022 då ett icke-bindande samförståndsavtal (MoU) undertecknades med landet i samband med FN:s högnivåmöte Stockholm+50. Vid COP29 i Baku 2024 fördjupades samarbetet genom ett bindande samarbetsavtal. Energimyndigheten har även finansierat kapacitetsstöd till Nepal via GGGI sedan 2020. Under 2025 präglades landet av politisk oro och protester, och Nepal leds för närvarande av en övergångsregering fram till ett nyval som ska ske hållas senast mars 2026. I nuläget är det oklart hur detta påverkar Nepals arbete med artikel 6. Mot denna bakgrund följer Energimyndigheten utvecklingen nära och har inte fattat beslut om kontraktering av aktiviteter i landet. Inom ramen för Sveriges fond ACCTIF genomförde GGGI under 2025 en utlysning för att identifiera potentiella artikel 6-aktiviteter i Nepal. Intresset var stort och av totalt 94 anmälda aktiviteter har tre aktiviteter valts ut för vidare utveckling.

2.2.3 Zambia

Energimyndigheten samarbetar med Zambia sedan år 2024, då först ett icke-bindande samförståndsavtal (MoU) undertecknades, och därefter ett bindande samarbetsavtal vid COP29 i Baku. Under 2025 har GGGI, inom ramen för fonden ACCTIF, identifierat en artikel 6-aktivitet i landet. Den föreslagna aktiviteten går ut på att producera el genom att tillvara restavfall från sockerproduktion. Förslaget genomgår just nu en granskning innan ett eventuellt bindande köpeavtal kan ingås. Vidare genomfördes under 2025 en utlysning för att identifiera ytterligare artikel 6-aktiviteter i Zambia inom programmet *Climate Ambition*

Raising Through Article 6 (CARTA), ett samarbete mellan Energimyndigheten och FN:s utvecklingsprogram (UNDP). Utlysningen avslutades vid årets slut och resulterade i fyra inkomna projektförslag som är under utvärdering.

2.2.4 Kenya

Energimyndigheten undertecknade ett bindande samarbetsavtal med Kenya i juni 2025. Inom ramen för samarbetet ges ett begränsat kapacitetsstöd till Kenya genom GGGI:s *Article 6 Readiness Facility*.⁸ Under 2025 genomfördes en utlysning för att identifiera möjliga artikel 6-aktiviteter i Kenya inom UNDP-samarbetet CARTA. Tre projekt har valts ut för vidare utveckling, som kommer ske under 2026.

2.2.5 Dominikanska republiken

Energimyndigheten samarbetar sedan 2022 med Dominikanska republiken då ett icke-bindande samförståndsavtal (MoU) undertecknades i samband med FN:s högnivåmöte Stockholm+50. I juni 2025 fördjupades samarbetet genom att ett bindande samarbetsavtal undertecknades. Energimyndigheten finansierar kapacitetsstöd till Dominikanska republiken via GGGI för att stärka landets institutionella förmåga att implementera artikel 6-samarbeten.

2.2.6 Schweiz

Energimyndigheten har samarbetat med Schweiz sedan 2023, då ett icke-bindande samförståndsavtal (MoU) signerades i samband med COP28 i Dubai. Samarbetet syftar till att analysera förutsättningarna för – samt främja utvecklingen av – en internationell marknad för handel med negativa utsläpp under Parisavtalets artikel 6. Ett pilotprojekt inom samarbetet inleddes 2024 och planeras pågå till 2027.⁹

2.2.7 Övriga länder

I samband med COP28 i Dubai 2023 lanserade Sveriges statsminister och Indiens premiärminister *LeadIT 2.0*, en fortsättning på det partnerskap som etablerades 2019 för att påskynda industrins klimatomställning. Som en del av initiativet presenterade ländernas miljöministrar ett gemensamt uttalande där utsläppshandel under Parisavtalets artikel 6 identifierades som ett av flera möjliga samarbetsområden. Mot denna bakgrund har Energimyndigheten under 2024–2025 fört dialog med Indien om ett potentiellt samarbetsavtal. Förhandlingarna har ännu inte slutförts.

Under 2025 fortsatte Energimyndigheten även diskussioner om ett bilateralt avtal för artikel 6-samarbete med Elfenbenskusten. Diskussionerna med Rwanda har dock avstannat under 2025 mot bakgrund av det rådande läget och oroligheter i gränsområden till Rwanda.

⁸ Se avsnitt 2.3.3 *Global Green Growth Institute* för mer information.

⁹ Se avsnitt 3.5 *Pilotsamarbete med Schweiz* för mer information.

2.3 Samarbeten med internationella organisationer

Energimyndigheten deltar i ett antal olika fonder och initiativ som leds av internationella organisationer, såsom utvecklingsbanker och FN-institutioner. Syftet med samarbetena är dels att förvärva utsläppsminskningseenheter, dels att bidra med kapacitetsuppbyggnad i samarbetsländerna. Energimyndigheten bedömer att samarbetet med internationella organisationer ger skalfördelar och möjliggör riskspridning mellan olika insatser. De internationella organisationerna, däribland utvecklingsbanker, bedöms även ha kapacitet att genomföra fler samt mer omfattande och komplexa klimatsamarbeten än vad Energimyndigheten skulle klara på egen hand. De kan dessutom erbjuda strukturerat kapacitetsstöd till värdländer för att stärka deras förmåga att delta i internationell utsläppshandel enligt Parisavtalets regelverk.

Utöver detta medverkar Energimyndigheten i flera internationella initiativ med syfte att främja utvecklingen av en marknad för internationell utsläppshandel.

Totalt har 53 länder deltagit i kapacitetsbyggande insatser som finansierats av Energimyndigheten inom ramen för de internationella klimatsatserna under Parisavtalet. Motsvarande antal under 2024 uppgick till 44 länder.

2.3.1 Världsbanken

Transformative Carbon Asset Facility

Energimyndigheten har deltagit i Världsbankens fond *Transformative Carbon Asset Facility* (TCAF) sedan 2017. Fonden syftar till att genomföra transformativa insatser, såsom policyförändringar och åtgärder på sektorsnivå, för att åstadkomma storskaliga utsläppsminskningar i medelinkomstländer. Energimyndigheten deltar i fonden tillsammans med Kanada, Norge, Schweiz, Spanien, Storbritannien och Tyskland. Det sammanlagda kapitalet i fonden uppgår till 212 miljoner USD, varav Sveriges åtagande omfattar 25 miljoner USD.

Under 2025 fokuserade arbetet inom TCAF på att implementera samarbetet med Uzbekistan som syftar till att avveckla subventioner för fossilgas och förbereda den första överföringen av utsläppsminskningseenheter, som planeras att genomföras under 2026. Parallellt pågick utveckling av nya insatser i flera länder. Bland de program som utvecklas syftar flera till att avskaffa subventioner av fossila bränslen, men det finns också insatser som syftar till att öka mängden elektriska fordon, minska metanutsläppen från risproduktion och förbättra hanteringen av avloppsvatten. Det sista året för att ingå avtal om nya insatser inom TCAF är 2026. Under de senaste åren har fonden mött utmaningar i arbetet med att identifiera nya projekt, men enligt fondförvaltaren förväntas samtliga medel inom fonden bli kontrakterade. För att skapa bättre förutsättningar att utveckla och etablera ytterligare insatser beslutade fondens deltagarländer därför under 2025 att förlänga fondens slutår till 2031.

Carbon Initiative for Development

Energimyndigheten deltar sedan 2013 i fonden Carbon Initiative for Development (Ci-Dev) inom Världsbanken. Fonden fokuserar på de minst utvecklade länderna och finansierar utsläppsminskande aktiviteter inom energisektorn samt kapacitetsstödande insatser. De utsläppsminskande aktiviteterna sker i huvudsak på lokal nivå, i syfte att gynna den fattigaste delen av befolkningen. Ci-Dev finansierar totalt nio projekt i sju länder: Bangladesh, Burkina Faso, Etiopien, Kenya, Madagaskar, Uganda och Rwanda.

Ci-Dev etablerades ursprungligen för att implementera program under Kyotoprotokollets mekanism för utsläppshandel (Clean Development Mechanism, CDM). När det nya regelverket under Parisavtalets artikel 6 nu är på plats befinner sig fonden i en övergångsfas. Målet är att så stor andel som möjligt av fondens kvarvarande utsläppsminskningenheter ska kunna utföras i enlighet med Parisavtalets regler. I detta arbete spelar fondens kapacitetsstödande insatser en stor roll. Ci-Dev har utvecklat och implementerat ett nytt krediteringsramverk, Standardized Crediting Framework (SCF). Ambitionen är att fondens värdländer ska använda sig av SCF för att utföra utsläppsminskningenheter i linje med Parisavtalets artikel 6.

Energimyndigheten deltar i fonden tillsammans med Storbritannien och den schweiziska stiftelsen Climate Cent Foundation (CCF). Det sammanlagda bidraget från fonddeltagarna uppgår till 110 miljoner USD, varav Sveriges åtagande är 23 miljoner USD. Av de svenska medlen avser 20 miljoner USD utsläppsminskande aktiviteter och 3 miljoner USD kapacitetsstödande insatser. Fonden skulle ursprungligen ha avslutats 2025, men har förlängts till utgången av 2027. Ett prioriterat område under 2025 har varit att förlänga avtalen med de befintliga projekten.

Under 2025 har Ci-Dev levererat totalt 89 608 enheter till Energimyndigheten, varav 6 138 enheter var CERs utförade under Kyotoprotokollets CDM, vilket var den sista leveransen av denna enhetstyp från Ci-Dev. Resterande 83 470 enheter var av så kallade SCF ERs (Standardized Crediting Framework Emission Reductions), enheter som utförats i enlighet med det krediteringsramverk som är i linje med regelverket under Parisavtalets artikel 6 och som Ci-Dev har etablerat genom sina kapacitetsstödande insatser. Dessa enheter finns på ett konto i Världsbankens eget register då Unionsregistret inte kan ta emot denna typ av enheter. Under 2026–2027 förväntas fonden leverera ytterligare omkring 800 000 enheter. Energimyndigheten arbetar för att de återstående enheterna inom Ci-Dev, som kommer att vara av typen SCF ERs, i den mån det är möjligt ska utföras och överföras i enlighet med regelverket för Parisavtalets artikel 6.

Partnership for Market Implementation

Energimyndigheten deltar sedan 2021 i Världsbankens initiativ Partnership for Market Implementation (PMI), som syftar till att ge kapacitetsstöd till utvecklingsländer för att implementera olika former av prissättning av koldioxid. Exempel på åtgärder är införande av nationella utsläppshandelssystem eller koldioxidskatter. PMI ger även kapacitetsstöd med fokus på internationell utsläppshandel under Parisavtalets artikel 6. Sverige har, via Energimyndigheten, stöttat PMI sedan 2021 med totalt 30 miljoner kronor. Programmet hoppas mobilisera 250 miljoner USD under perioden 2021–2030. Hittills har 145,8 miljoner USD mobiliserats från Sverige, Schweiz, Storbritannien, Spanien, Australien, Japan, Kanada, Finland, Norge, Tyskland och EU-kommissionen, varav 98,4 miljoner USD allokerats till olika insatser.

Sedan dess start år 2021 har PMI beviljat stöd till totalt 35 länder för olika åtgärder som syftar till prissättning av koldioxidutsläpp. Av dessa länder får 24 länder kapacitetsstöd inom internationell utsläppshandel, inklusive artikel 6. Under 2025 har ett större landprogram godkänts för Brasilien som avser att stödja landet i utvecklingen av en strategi för ett nationellt utsläppshandelssystem och internationell utsläppshandel. Sju nya länder har fått beviljat stöd för mindre insatser.

Utöver att ge stöd till enskilda länder arbetar PMI även med kapacitetsstöd genom två regionala program, med fokus på Afrika söder om Sahara respektive önationer i Stilla havet. Ett flertal workshops har hållits i södra Afrika och Västafrika med fokus på energisektorn.

Bland önationer i Stilla havet utgör Papua Nya Guinea ett pilotprojekt där en analys har genomförts för att identifiera vilket stöd landet behöver för att delta i den internationella utsläppshandeln.

Under 2025 lanserades PMI Knowledge Center, en webbplats med verktyg och vägledningar. Världsbanken uppskattar att PMI Knowledge Center har nått 450 yrkesverksamma, genom praktisk utbildning inom bland annat mätning, rapportering och verifiering, register, artikel 6 samt utformning av utsläppshandelssystem. Energimyndigheten bedömer att arbetet inom fonden fortskrider enligt plan och att det finns efterfrågan från länder om att få kapacitetsstöd via programmet.

2.3.2 Asiatiska utvecklingsbanken Climate Action Catalyst Fund

Asiatiska utvecklingsbanken (ADB) lanserade Climate Action Catalyst Fund (CACF) vid COP28 i Dubai 2023, med Sverige som första deltagare i fonden. Fonden syftar till att finansiera utsläppsminskande aktiviteter i Asien och Stillahavsregionen som kan generera utsläppsminskningseffekter i enlighet med Parisavtalets artikel 6 och överförs till fondens deltagare. Genom Energimyndigheten innehar Sverige ordförandeskapet i fondens styrelse som en del av ett strategiskt arbete vid utarbetandet av fondens inriktning samt integrering av svenska styrkeområden. Det är ADB som identifierar projektidéer och sedan presenterar dem i olika steg för fondens styrelse. Bland de förslag som diskuterats har hittills 5 projektförslag getts klartecken för vidareutveckling men det är först när ett mer detaljerat projektunderlag läggs fram för styrelsen som finansieringsbeslut kan fattas. Fonddeltagarna beslutar individuellt om vilka av de föreslagna aktiviteterna de ska finansiera för generering av utsläppsminskningar genom en s.k. *opt-in* modell. Målsättningen var att besluta om det första projektet under 2025 men det har försenats något och förväntas istället ske under 2026. Bedömningen är trots det att fondens utveckling under året varit tillfredsställande.

Under 2025 anslöt även Norge som finansör till fonden, vilket stärker fondens finansiella bas och förutsättningar för att utveckla konkreta artikel 6-projekt.

Article 6 Support Facility

Article 6 Support Facility (A6SF) är ett initiativ från Asiatiska utvecklingsbanken (ADB) med syfte att stärka bankens medlemsländers kunskap om, och förutsättningar för, deltagande i utsläppshandel under Parisavtalets artikel 6. Under 2025 har initiativet lämnat stöd till Bhutan, Filippinerna, Indonesien, Maldiverna, Mongoliet och Östtimor. Stödet har fokuserat på att anordna workshops, ta fram underlag för nationella strategier samt stöd för implementering av ramverk för Parisavtalets artikel 6 och liknande nationella ramverk.

Energimyndigheten har, tillsammans med Tyskland, stöttat initiativet sedan starten 2019 och har hittills bidragit med 2 miljoner USD i finansiering. Under 2025 anslöt Nya Zeeland som bidragsgivare och initiativet gäller till slutet av 2026. Initiativet har under åren knutits närmare insatser inom fonden CACF, bland annat genom arbete med att utveckla förslag till utsläppsminskande aktiviteter.

2.3.3 Global Green Growth Institute

Article 6 Climate Cooperation Fund

Sedan 2024 deltar Energimyndigheten i klimatfonden Article 6 Climate Cooperation Fund (ACCTIF), som förvaltas av GGGI. Fonden ingår i GGGI:s bredare initiativ Carbon Transaction Facility (CTF) och syftar till att utveckla artikel 6-aktiviteter och förvärva utsläppsminskningenheter. Sverige är fondens första deltagare och bidrar med 300 miljoner kronor.

Genom Energimyndighetens tidigare samarbete med GGGI under Mobilising Article 6 Trading Structures, (MATS), kvarstår riktade samarbeten med fyra länder inom ACCTIF: Dominikanska republiken, Elfenbenskusten, Nepal och Zambia. För 2025 var målsättningen att fonden skulle utveckla och ingå avtal för upp till fyra projekt.

Under 2025 genomfördes två utlysningar för artikel 6-projektförslag inom fonden, i Nepal respektive Elfenbenskusten. Totalt inkom 128 projektförslag till GGGI, varav fem projektförslag valdes ut för vidareutveckling: tre i Nepal och två i Elfenbenskusten. Parallellt har GGGI under året vidareutvecklat ett projekt i Zambia som avser att omvandla restprodukter från sockerrör till energi. GGGI har tecknat en icke-bindande avsiktsförklaring med projektägaren. I Nepal kommer GGGI också arbeta vidare med ett biogasprojekt som identifierades inom ramen för MATS-programmet. Inom fonden har dessutom kompletterande insatser genomförts för att stärka den institutionella artikel 6-kapaciteten i Nepal, Dominikanska Republiken och Elfenbenskusten. Dessa insatser redovisas närmare i kapitel 2.2 under respektive land.

Fonden nådde inte målsättningen att ingå avtal för upp till fyra projekt under 2025. Planen för året visade sig vara ambitiös, och projektutveckling inom en nyetablerad fond kräver längre uppstartstid än vad som initialt bedömdes. Trots detta bedömer Energimyndigheten att fondens arbete under året har varit tillfredsställande. Viktiga framsteg har gjorts, särskilt genom utvecklingen av projektet i Zambia samt genom identifiering och vidareutveckling av ytterligare aktiviteter i Nepal och Elfenbenskusten.

Article 6 Readiness Facility

Sedan 2024 deltar Energimyndigheten i klimatfonden Article 6 Readiness Facility, som förvaltas av GGGI. Fonden syftar till att bidra med kapacitetsstöd till utvecklingsländer och identifiera lämpliga aktiviteter under Parisavtalets artikel 6. Fonden är också en del av GGGI:s större initiativ Carbon Transaction Facility (CTF). Sverige bidrar med 50 miljoner kronor till fonden och ingår, tillsammans med Nya Zeeland och Norge, i klimatfondens styrelse, där Sverige även innehar ordförandeskapet sedan oktober 2025.

Under 2025 godkände fondstyrelsen flera större projekt inom fonden, däribland två globala projekt (projekt som omfattar flera länder). Det ena projektet syftar till att etablera en strategisk hubb för kunskapsutbyten mellan länder om artikel 6, medan det andra inriktas på att stödja framtagningen av artikel 6-aktiviteter. Därutöver godkände fondstyrelsen ytterligare ett land för ett nationellt artikel 6-program. Totalt har därmed fem länder fått nationella program godkända: Jordanien, Sri Lanka, Paraguay, Rwanda och Togo.

Under året har GGGI etablerat ett flertal projektteam och påbörjat genomförandet av planerade insatser. Samtidigt har flera projekt blivit försenade, främst till följd av utmaningar att rekrytera rätt personal och behovet av att gediget förankra det planerade arbetet inom de aktuella länderna. Energimyndigheten bedömer sammantaget att fondens arbete utvecklas i en positiv riktning och att det finns en ändamålsenlig balans mellan kapacitetsuppbyggnad i värdländer och förberedelser av konkreta aktiviteter för deltagande i artikel 6-marknaden och inom CTF.

2.3.4 FN:s utvecklingsprogram Climate Ambition Raising Through Article 6

Energimyndigheten och FN:s utvecklingsprogram (United Nations Development Programme, UNDP) ingick under hösten 2023 ett samarbetsavtal som etablerade programmet Climate Ambition Raising Through Article 6 (CARTA). Programmet syftar till att minska utsläppen av växthusgaser genom artikel 6-aktiviteter i länder i Afrika söder om Sahara. Energimyndigheten finansierar programmet med drygt 300 miljoner kronor över en tioårsperiod.

Under 2025 genomförde CARTA utlysningar i Kenya och Zambia i syfte att identifiera och ingå avtal om utsläppsminskande projekt. Från utlysningen i Kenya inkom drygt 60 projektförslag, varav tre har valts ut för vidare utveckling inom programmet. Från utlysningen i Zambia inkom 4 projektförslag som är under utvärdering.

Under hösten 2025 genomförde Energimyndigheten ett platsbesök vid UNDP:s Africa Sustainable Finance Hub i Pretoria. Besöket syftade till att fördjupa förståelsen för UNDP:s operativa arbete med CARTA samt att tydliggöra Energimyndighetens förväntningar på programmets fortsatta genomförande.

Efter ett utmanande uppstartsår 2024, präglad av personalförändringar och leveransförseningar, har utvecklingen av CARTA varit positiv under 2025 trots förseningar i förhållande till de målsättningar som sattes upp för året. Programmet befinner sig dock fortsatt i en uppstartsfas, med pågående utveckling av arbetssätt, styrning och processer. Energimyndigheten bedömer att fondens arbete under året varit ändamålsenligt och i nivå med vad som kan förväntas i ett program som ännu befinner sig i uppstartsfas.

2.3.5 Article 6 Implementation Partnership

Energimyndigheten deltar i initiativet Article 6 Implementation Partnership, som fokuserar på kapacitetsstöd relaterat till utsläppshandel under artikel 6 och som lanserades av Japan på COP27 i Sharm el-Sheikh 2022. Syftet med initiativet är att kartlägga dels vilka behov olika länder har, dels vilken typ av stöd som länder redan erhåller. På så sätt ska initiativet bidra till att undvika duplicerande insatser och bidra till effektivare implementering av artikel 6. Syftet med myndighetens deltagande är att stärka vårt eget kunskapsunderlag samt bidra till en samordnad global utveckling av kapacitetsstöd kopplat till genomförandet av artikel 6.

Inom ramen för initiativet har sedan tidigare tre arbetspår etablerats för kunskapsutbyte inom särskilda områden relevanta för utsläppshandel under artikel 6: auktorisering, rapportering respektive spårning av utsläppsminskningens enheter.

Energimyndigheten deltar i initiativet tillsammans med omkring 90 andra länder och omkring 40 internationella organisationer. Myndighetens deltagande i Article 6 Implementation Partnership innebär inga finansiella åtaganden. Partnerskapet producerar regelbundet nyhetsbrev om det senaste inom kapacitetsutveckling och genomförande av artikel 6 globalt. Dessutom producerar initiativet regelbundet mer fördjupade rapporter¹⁰ kring dessa ämnen som har publicerats under det gångna året.

¹⁰ <https://a6partnership.org/knowledge-hub/library>

2.3.6 Samarbete med Gold Standard

Den internationella handeln med utsläppsminskningar befinner sig i en omställningsperiod, på grund av övergången från Kyotoprotokollet till Parisavtalet. I denna övergång har det under en period saknats tydliga riktlinjer och praktiskt stöd i avvaktan på att centrala regelverk och rutiner fastställs inom FN. Mot denna bakgrund har Energimyndigheten identifierat ett behov av att tillhandahålla praktiskt stöd till marknadsaktörer för att underlätta övergången.

Sedan 2021 samarbetar Energimyndigheten därför med den oberoende krediteringsstandarden Gold Standard, som utfärdar utsläppskrediter för den frivilliga utsläppsmarknaden. Samarbetet fokuserar på utveckling av digitala system och verktyg för mätning, rapportering och verifiering (MRV), inklusive kartläggning och uppföljning av utsläppsminskande aktiviteter bidrag till hållbar utveckling, i linje med kraven under Parisavtalet.

Gold Standard har i samarbete med Energimyndigheten anpassat sin existerande infrastruktur och regelverk i linje med Parisavtalets regler för att kunna tillhandahålla sina tjänster för certifiering, registerföring och rapportering till säljar- och köparländer. Därutöver har ett verktyg för systematisk kartläggning och uppföljning av såväl positiva som potentiella negativa bidrag till de globala hållbarhetsmålen integrerats. Energimyndigheten har hittills betalat ut ca 3,5 miljoner SEK för detta arbete.

Energimyndigheten arbetar nu med att förbereda ett praktiskt test av den uppdaterade infrastrukturen och regelverk i samband med den pågående upphandlingen för aktiviteter inom ramen för internationella klimatsamarbetet med Ghana som öppnades i början av 2024.

3 Förhandlingar, metodutveckling och kunskapsspridning

Energimyndigheten har i uppdrag att aktivt bidra till utvecklingen av ett robust regelverk för internationella samarbetsformer enligt Parisavtalets artikel 6, med syfte att säkerställa hög miljöintegritet och trovärdighet. Som en del av detta arbete deltar Energimyndigheten i FN:s klimatförhandlingar. Myndigheten arbetar också med metodutveckling med ett särskilt fokus på mätning, rapportering och verifiering av klimatnytta samt bidrag till hållbar utveckling.

3.1 Deltagande i FN:s klimatförhandlingar

Energimyndigheten representerar Sverige i FN:s klimatförhandlingar om utsläppshandel under Parisavtalets artikel 6. Sverige och andra EU-länder enas om en gemensam EU-position som framförs i FN-förhandlingarna. Under 2025 ägde förhandlingar rum på teknisk nivå i Bonn i juni samt på teknisk och politisk nivå på COP30 i Belém i november. Sedan regelverket för artikel 6 fastställdes på COP29 i Baku år 2024, har fokus i förhandlingarna skiftat mot att följa upp och övervaka genomförandet av de beslutade reglerna. Artikel 6.2 reglerar handel mellan länder som samarbetar bilateralt, medan artikel 6.4 utgör FN:s centrala mekanism för internationell utsläppshandel.

Sverige strävar efter att den globala utsläppshandeln under artikel 6 ska utvecklas till en marknad med hög integritet som bidrar till verkliga utsläppsminskningar, höjda klimatambitioner och hållbar utveckling. För att nå dessa mål deltar Sverige aktivt i förhandlingarna, främst genom att påverka EU:s gemensamma position inför FN-förhandlingarna.

Sveriges prioriteringar för artikel 6 har fått genomslag på EU-nivå, där EU:s position i stor utsträckning speglar svenska ståndpunkter. Även inom FN-förhandlingarna har Sverige och EU:s centrala ståndpunkter fått genomslag, där flera av de beslut som antagits ligger i linje med Sverige och EU:s drivna prioriteringar. Vid COP30 i Belém beslutade parterna om att genomföra en workshop för fördjupad granskning av de artikel 6-rapporter som lämnats in av deltagande länder, inklusive en diskussion om hur dessa kan användas för att förbättra artikel 6-reglerna under 2028. Parterna beslutade även att utveckla CDM och tillhörande International Transaction Log (ITL) under 2026. De kvarvarande medlen i CDM Trust Fund, motsvarande 26,8 miljoner USD, ska överföras till FN:s klimatsekretariat (UNFCCC) för arbete med 6.4-mekanismen under dess uppstartsfas och därefter tillföras Anpassningsfonden när mekanismen blir ekonomiskt självbärande.

3.2 Bidrag till hållbar utveckling

Regelverket för utsläppshandel under Parisavtalet ställer krav på att utsläppsminskande aktiviteter inte bara ska reducera växthusgasutsläpp utan också bidra positivt till hållbar utveckling i värdländerna. Aktiviteterna ska dessutom inkludera åtgärder för att minimera eventuell negativ påverkan. Energimyndigheten har under året arbetat aktivt med att främja hållbar utveckling inom den internationella utsläppshandeln, både inom ramen för de projekt som finansieras bilateralt och multilateralt samt genom deltagande i internationella initiativ.

3.2.1 Energimyndighetens hållbarhetsarbete inom internationella klimatsamarbeten

För att säkerställa att de utsläppsminskande aktiviteter som Energimyndigheten finansierar under Parisavtalets artikel 6 bidrar till en hållbar utveckling i världsländerna har Energimyndigheten tagit fram en hållbarhetspolicy för internationella klimatsamarbeten som publicerades på Energimyndighetens webbplats i oktober 2025.¹¹

Hållbarhetspolicyn utgår från Parisavtalets regelbok för artikel 6, Energimyndighetens uppdrag och övergripande hållbarhetsplan samt myndighetens inriktning för jämställdhetsintegrering. Tillsammans klargör dessa ramar de krav och förväntningar som ställs på både Energimyndigheten och samarbetspartners. Policyn säkerställer därmed att internationella klimatsamarbeten genomförs i linje med relevanta internationella standarder och ramverk.

3.2.2 Sustainable Development Initiative

Sustainable Development Initiative (SDI) är ett initiativ inom FN:s Miljöprogram (UNEP) och har sedan 2017 arbetat för att integrera hållbar utveckling tydligare i FN-förhandlingarna om Parisavtalets artikel 6.

Under 2025 fortsatte SDI att stödja FN:s klimatsekretariat (UNFCCC) i utvecklingen av hållbarhetsverktyget (Sustainable Development Tool, SD Tool) för artikel 6.4. Arbetet omfattade även kapacitetsuppbyggnad med fokus på utformning, uppföljning och bedömning av hur utsläppsminskande aktiviteter påverkar hållbar utveckling.

SDI genomförde under året två pilotstudier för praktisk tillämpning av SD Tool. En av pilotstudierna avsåg den aktivitet i Zambia där Energimyndighetens GGGI-fond ACCTIF har ingått en icke-bindande avsiktsförklaring.¹² Pilotarbetet genomfördes inom ramen för arbetsprogrammet för 2023–2025 och implementerades av Wuppertal Institute.

Under 2025 bidrog Energimyndigheten med 330 000 kronor till SDI. Initiativet finansieras även av Norge och Tyskland.

3.3 Pilotsamarbete med Schweiz om handel med negativa utsläpp

I samband med COP28 i Dubai undertecknade Energimyndigheten ett samförståndsavtal (MoU) med Schweiz om ett pilotprojekt under Parisavtalets artikel 6. Pilotprojektet syftar till att testa internationella överföringar av en symbolisk mängd negativa utsläpp mellan länderna, exempelvis från bio-CCS. Syftet är att undersöka hur reglerna för handel med negativa utsläpp under Parisavtalet kan tillämpas i praktiken och därigenom bidra till utvecklingen av en internationell marknad.

¹¹ <https://energimyndigheten.a-w2m.se/System/TemplateView.aspx?p=Arkitektkopia&id=7e9bb5bd3cbf-42bfa528ed83240e0ae3&q=Sustainability%20Policy&lstqty=1>

¹² Se avsnitt 2.2.3 *Zambia* och 2.3.3 *Global Green Growth Insitute* för mer information.

Under 2025 har Energimyndigheten analyserat EU:s lagstiftning samt kartläggning av marknaden för frivillig utsläppshandel i Sverige för att påbörja en dialog med den privata sektorn om deltagande i pilotprojektet.¹³ Aktörer i Schweiz och Sverige har identifierats för en överföring av internationellt överförbara utsläppsenheter från teknologiska koldioxidupptag från Schweiz till Sverige under artikel 6.2. På grund av begränsningar i EU:s lagstiftning planeras en virtuell överföring av internationellt överförbara utsläppsminskningseenheter från teknologiska koldioxidupptag i motsatt riktning, från Sverige till Schweiz, i form av en analytisk och metodutvecklande övning, utan faktisk överföring av enheter.

Genom en presentation hos Svenskt Näringsliv¹⁴ under våren 2025 har Energimyndigheten kommit i kontakt med aktörer som har uttryckt intresse för att delta i pilotprojektets första del. Under hösten har även kontakt skapats mellan de schweiziska och svenska aktörerna i syfte att stödja dialogen om ett eventuellt framtida kommersiellt artikel 6-avtal mellan aktörer.

Inom ramen för pilotprojektet har Energimyndigheten även stöttat Regeringskansliets deltagande i det Schweiz-ledda *Article 6 Ambition Alliance AAA6*, som lanserades inför COP30. Under 2025 blev Sverige medlem i initiativet tillsammans med Chile, Tyskland, Ghana, Luxemburg, Mongoliet, Norge, Peru, Schweiz och Zambia. Nederländerna deltar som officiell observatör.

---

¹³ Se <https://www.energimyndigheten.se/4a4079/globalassets/webb-en/cooperation/international-climate-cooperation/implementing-article-6-in-the-eu.pdf> och <https://www.energimyndigheten.se/4a6e68/globalassets/webb-en/cooperation/international-climate-cooperation/voluntary-carbon-markets-in-sweden.pdf>

¹⁴ Internationella klimatsamarbeten: möjligheter, utmaningar och svenska företags roll i arbetet

4 Funktionen för artikel 6-auktorisering

Funktionen för artikel 6-auktorisering är en del av Energimyndigheten och stödjer myndighetens uppdrag att fullgöra Sveriges ansvar för auktorisering, godkännande och utfärdande i enlighet med Parisavtalets artikel 6. Energimyndigheten har två olika uppdrag under Parisavtalets artikel 6: dels som köpare under artikel 6, dels som ansvarig myndighet för att godkänna och auktorisera utsläppsminkningsenheter och aktörer som vill handla under artikel 6. Funktionen har ansvar för det senare uppdraget. Det är viktigt att beslut om auktorisering fattas separat från beslut om köp av enheter. Därför är verksamheterna för köp respektive auktoriseringar placerade på två olika avdelningar på myndigheten, med separata beslutsmandat och dokumenterade processer.

Under 2025 har Funktionen för artikel 6-auktorisering arbetat med att implementera det nationella ramverket och föreskrifterna¹⁵ som beslutades under 2024. En del av implementeringen har inneburit att ta fram en process för hur aktörer ska auktoriseras, samt hur godkännande och utfärdande av utsläppsminkningsenheter ska genomföras, inklusive att förbereda de underlag som krävs i auktoriseringsprocessen. Funktionen har även uppdaterat den externa kommunikationen via Energimyndighetens hemsida för att informera hur aktörer kan ansöka om auktorisering.

Under 2025 initierade Energimyndigheten en utredning om implementeringen av Parisavtalets artikel 6.4. Syftet är att analysera risker och möjligheter med att införa den globala handelsmekanismen under artikel 6.4 i svensk kontext samt att bedöma hur myndighetens roller och arbetssätt kan påverkas. Utredningens resultat kommer att ligga grund för förslag på eventuella justeringar av de nuvarande föreskrifterna, och arbetet beräknas vara slutfört hösten 2026. I dag omfattar föreskrifterna endast artikel 6.2, vilket innebär att en översyn krävs för att möjliggöra handel även under artikel 6.4. Som en del av utredningen kommer Energimyndigheten därför att gå igenom befintliga föreskrifter och uppdatera dem där det behövs. Arbetet bedrivs med ett flexibelt förhållningssätt för att säkerställa att regelverket kan anpassas i takt med att den internationella marknaden för utsläppshandel utvecklas.

4.1 Etablering av nationellt register

För att uppfylla samtliga deltagarkrav under Parisavtalets artikel 6 återstår etableringen av ett register. Arbetet med registret pågår internt på Energimyndigheten. Under 2025 har Funktionen för artikel 6-auktorisering, i samverkan med Enheten för internationella klimatsamarbeten, utvecklat ett tillfälligt svenskt nationellt register som möjliggör deltagande i artikel 6-samarbeten. Registret ska tas i bruk under 2026.

¹⁵ Statens energimyndighets föreskrifter (STEMFS 2024:2) om internationella samarbeten i enlighet med artikel 6 i Parisavtalet

5 Expertstöd och övriga internationella klimatsamarbeten

Energimyndigheten har bidragit med expertstöd till Regeringskansliet gällande FN:s gröna klimatfond. Myndigheten arbetar också fortsatt med att avsluta insatser under Kyoto-protokollets flexibla mekanismer.

5.1 FN:s gröna klimatfond

FN:s gröna klimatfond (Green Climate Fund, GCF) stöttar utvecklingsländer med att uppnå sina nationella klimatmål. I slutet av 2025 hade fonden allokert totalt 19,3 miljarder USD i klimatfinansiering till projekt i 130 länder, varav ca 3 miljarder USD under 2025. Utrikesdepartementet representerar Sverige i fonden, men Energimyndigheten har under året bidragit med sakkunnigt stöd i arbetet genom en formellt utsedd rådgivare.

I samband COP29 annonserade Sverige ett uppdaterat bidrag om 8 miljarder kronor och är fortsatt en av fondens största givare.¹⁶ Sverige har därutöver innehaft ordförandeskapet i fonden under 2025. Tillsammans med övriga givares åtaganden uppgår påfyllnaden av fonden till drygt 13,5 miljarder USD för perioden 2024–2027.

5.2 Avslut av klimatsatser under Kyotoprotokollet

De sista utbetalningarna till Energimyndighetens samarbeten under Kyotoprotokollets flexibla mekanismer gjordes år 2022.

Under året fick myndigheten återbetalningar på motsvarande 881 578 SEK av icke-nyttjade medel från Världsbankens fond Carbon Partnership Facility (CPF), som i praktiken avslutade sin verksamhet under 2024. Återbetalningen av de icke-nyttjade medlen går till statskassan.

Den 31 december 2025 fanns det 172 589 utsläppsminskningseenheter på Energimyndighetens konton i Unionsregistret. Sedan årsskiftet är dock alla Kyoto-konton i Unionsregistret frysta. Tidigare har Energimyndigheten, på uppdrag av regeringen, annullerat samtliga 32,7 miljoner utsläppsminskningseenheter som levererats till myndigheten fram till och med 1 juni 2023.

¹⁶ Sverige ordförande i Gröna klimatfonden 2025 – Regeringen.se

6 Förvärv av ESR- och LULUCF-utrymme

Energimyndigheten har i uppdrag att genomföra förberedande och understödande arbete för att förvärva utsläppsutrymme från andra medlemsstater inom EU i form av årliga utsläppstilldelningar (AEA) inom ramen för EU:s ansvarsfördelningsförordning (ESR)¹⁷ samt upptag inom EU:s förordning om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF)¹⁸.

Under 2025 har Energimyndigheten initierat kontakt med Danmark, Grekland, Portugal och Spanien för att undersöka deras intresse av att sälja AEA. Initiala förhandlingar har påbörjats med Danmark och Grekland. Som stöd i förhandlingarna har myndigheten tagit fram ett avtalsutkast samt en analys av priser per ton AEA ur ett svenskt perspektiv. Myndigheten har även analyserat de relevanta EU-regelverk som styr förvärv av AEA- och LULUCF-enheter.

Inga avtal för förvärv av AEA slutfördes under 2025. Under 2026 kommer myndigheten fortsätta förhandlingarna.

---

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/20

¹⁸ EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/E

Hållbar energi för alla

Energimyndigheten bevakar, analyserar och främjar omställningen till ett fossilfritt energisystem och en trygg energiförsörjning. Vi har en central roll som beredskapsmyndighet och ett sektorsansvar inom energiområdet.

Vi bidrar med fakta, kunskap och analyser om tillförsel och användning av energi i samhället, och ansvarar för Sveriges officiella energistatistik.

Genom stöd till forskning och utveckling bidrar vi till framtidens energilösningar och ny teknik, och främjar affärsutveckling som gör det möjligt att kommersialisera och sprida innovationer.

Vi deltar i internationella klimatsamarbeten och hanterar stödsystem som elcertifikatsystemet och handeln med utsläppsrätter.

Vi verkar även för ett resurseffektivt samhälle och förmedlar kunskap om effektiv energianvändning till hushåll, företag och myndigheter.

I samarbete med myndigheter, kommuner, regioner och andra aktörer stärker vi samhällets förmåga att hantera energiförsörjningen vid kris och höjd beredskap.